

Kilde 4: Alkibiades – sport og politik

Følgende tekst er et uddrag fra den athenske politiker Alkibiades' tale forud for Athens store tog mod Sicilien. Ifølge historikeren Thukydid skal Alkibiades på en folkeforsamling have forsvaret sin prangende optræden ved de olympiske lege i år 416 f.v.t.

Spørgsmål:

1. Hvordan beskriver Alkibiades forholdet mellem sport og politik?
2. Hvilken værdi tillægger Alkibiades en sportssejr? Afviger hans beskrivelse fra, hvordan sejre i moderne sport tillægges en politisk værdi?

Athenere! Jeg har større krav end andre på at lede felttoget – jeg må jo begynde med dette punkt efter Nikias' kritik af mig – og jeg mener også at jeg er værdig dertil. Det som bevirker de højroastede angreb på mig er nemlig ting som nok bringer mine forfædre og mig ry, men rigtignok også gør mine fædres by gavn. For det første fik den pragt jeg udfoldede ved min deltagelse i de olympiske lege hellenerne til at regne vor bys styrke for endnu større end den er, medens de indtil da anså den for helt ødelagt af krigen: Det var fordi jeg startede med syv vogne, flere end nogen privatmand nogensinde før, og blev nummer eet, to og fire og traf mine øvrige arrangementer i et niveau der var sejren værdigt. For vel er der tradition for at den slags er en ære, men udførelsen danner også grundlag for folks opfattelse af éns styrke. Dernæst: Hvergang jeg forherligere mig selv her i byen med korudstyr eller andet, opstår der nok misundelse blandt borgerne – det er naturens gang -, men også det er en måde at demonstrere styrke overfor de fremmede. Det er ikke unyttigt dette vanvid, når man for private midler gavner ikke blot sig selv men også sin by. Heller ikke er der noget ubilligt i at man har høje tanker om sig selv og ikke er lige med andre: Den det går dårligt deler jo da heller ikke sin ulykke lige med nogen!

Uddraget er fra Johansen, Holger Friis. (1984). Thukydid – et udvalg. (s. 71).